

gifterne over paa Kommunerne er for meget og vil bevirke, at Loven ikke kommer til at virke overensstemmende med sit Formaal; thi det skulde da være af en saadan Beskaffenhed, at det ikke spændte de enkelte Kommuner alt for haardt for. Derfor glæder det mig, at der allerede fra to af de foregaaende Taleres Side er blevet fremsat Ønske om en kort Udvalgsbehandling. Jeg haaber, at det under denne skal kunne lykkes at komme overens ogsaa med den højtærede Indenrigsminister om en Ordning, der med Hensyn til de Forhold, jeg her har nævnt, vil være mere tilfredsstillende end den, det foreliggende Lovforslag byder. Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): For den Velvillie, der har præget flere Udtalelser af de Talere, der nu har haft Ordet overfor dette Lovforslag, vil jeg gerne takke. Jeg skal derefter udtale mig om nogle enkelte Ting af det nu fremførte. Jeg skal først nævne, at i den Henvendelse, der fra Landbrugsministeriets Side i daværende Landbrugsminister Sonnes Tid blev rettet til Indenrigsministeriet, fremhæves det, at efter de Forhandlinger, der har været førte med Repræsentanter for danske Fiskeriforeninger, har man Grund til at antage, at et Forslag i den her foreliggende Skikkelse vil blive mødt med Tilfredshed og Forstaaelse af Fiskerne. Sagen har staaet meget længe paa, idet det af Sagens Akter ses, at den allerede den 27. November i Fjor har været Genstand for Forhandling med den daværende Minister Hr. Stauning. Man havde den Gang tænkt sig Sagen fremmet som en Arbejdsløshedskassesag. Der har været forhandlet hele Vinteren igennem om den, og forskellige Erklæringer er indhentede, men først i de sidste Dage af Maj eller de første Dage af Juni blev det meddelt mig, at en Henvendelse af den Art var afgivet i Indenrigsministeriet, hvorfor jeg fandt, som Forholdene laa, at det var rigtigst øjeblikkelig at udarbejde et Lovforslag om Sagen og lade den komme frem paa Rigsdagen, for at Rigsdagen kunde skønne om, hvorvidt den paa Grund af særlige Vanskeligheder for Fiskeriet vilde fremme Sagen saa ekstraordinært hurtigt, at den kunde komme igennem allerede, inden vi skal have Valg. Jeg skal sige straks med Hensyn til den Behandling, som nogle Talere har ment, at den Sag skulde under-

kastes, at det ligger i Sagens Natur — efter at det er fremhævet flere Gange fra Ministeriets Side, at man ønsker at faa Valg hurtigst muligt — at der forsaavidt den Sag skulde fremmes inden Valgene, ikke vilde være megen Tid til Raadighed til at arbejde med den, naar man ønsker den underkastet Udvalgsbehandling.

Hr. H. P. Hansen (Sorø Amt) udtalte sig om de hidtidige Grænser, der er fulgte; men jeg har ment det rigtigst at blive ved de Grænser, man har fundet rigtige fra Rigsdagens Side; jeg tror, det vil være vanskeligt nu at komme ind paa at ændre dem, det vil rejse forskellige Betragtninger og forskellige Spørgsmaal, som ikke vil lette Sagens Gang. Det ærede Medlem var imod, at det skulde være Hjælpekasserne, der skulde afgøre Spørgsmaalet om Understøttelse eller ej, derved kom man ind paa at skønne over hvert enkelt Tilfælde; i det hele mente han, at det ikke vilde være heldigt, at Sagen blev gjort til en Hjælpekassesag, det vilde bringe et Moment frem, som han ikke kunde synes om, og hvis Betydning vi ogsaa har drøftet ved flere tidligere Lejligheder. Jeg maa nu mene, det er heldigt af den Grund, at man for det første faar et Skøn over Forholdet i hvert enkelt Tilfælde, hvilket er lovbestemt i Henhold til Hjælpekasseloven, og dernæst, at man faar Folk, som har Kendskab til den Art Forhold indenfor Kommunens Omraade, til at beskæftige sig dermed; tilmed har vi med Tilslutning fra alle Sider i Rigsdagen brugt Hjælpekasserne i alle lignende Tilfælde, hvor vi har ment, at der burde ydes særlig Hjælp fra Statens Side. Hr. H. P. Hansen (Sorø Amt) omtalte ogsaa, at Kommunalbestyrelserne gennem Hjælpekasserne skulde yde $\frac{1}{3}$ af Beløbet, og Hr. Niels Petersen var inde paa den meget rigtige Betragtning, at denne Ordning var valgt ogsaa for at fremme en effektiv Kontrol. Det er rigtigst, men desuden maa man huske paa, at saaledes som hele Sagen ligger, har der ikke siden 31. Marts i Fjor været nogen som helst lovmæssig Adgang til særlig Statshjælp i saadanne Tilfælde. Følgen har været og er i dette Øjeblik den, at naar Hjælpekasserne skønner, at der er Nød paa Færde hos saadanne Fiskere, hjælper de efter de sædvanlige Regler, og det vil sige, at de kun faar $\frac{1}{3}$ Statsstøtte. Det, der sker i Kraft af dette Lovforslag, hvis det vedtages, er, at de bestaaende øjeblikkelige Forhold ændres for Hjælpekasserne, saaledes at de i Stedet for som nu at faa $\frac{1}{3}$ af Statstil-